

Fremtidens Lolland...

Af Benjamin Høegh, Nanna Popp Mortensen, Steffie Anthonys George og Laura Bech Poulsen - 3x Nakskov Gymnasium & HF. Lærer er Alice Martinsen

Der er delte meninger om, hvordan Nakskov ser ud om 20 år. Er vi gået fuldstændig i opløsning, eller er vi en by i udvikling? Hvordan ser ungdomslivet ud, og hvilke muligheder har studerende, der ellers har tendens til at flytte mod de større byer med utallige uddannelsesmuligheder? Vil virksomhederne udvikle sig eller gå helt i stå? Vil alle de små landbrug være udkonkurreret, så der kun vil være 3 store godser tilbage, eller vil storbyfolkene i højere grad bosætte sig her for at være en del af et fællesskab, som arbejder dynamisk med industri, landbrug, oplevelser og uddannelse og omgivet af en fantastisk natur, tryghed og gode, sunde råvarer?

Mediernes konstante pres på Lolland giver resten af Danmark et forskruet syn på Nakskov, og hvordan det egentlig er at bo her. Det er et problem, at folk fra større byer ikke ved, hvad der findes og kan opleves på Lolland. Trygheden findes ikke mange andre steder og er en kæmpe fordel ved udkantsområder i Danmark som f.eks. Lolland.

I København vil det i mindre grad være muligt at stille barnevognen uden for døren, ikke kun på grund af den voldsomme forurening, men også fordi det simpelthen ville være for risikabelt at lade den stå alene. Den konstante larm fra trafikken og menneskemylret er bestemt ikke passende for et lille barn, der vokser op i en alt for stor by uden muligheder for frihed og leg uden for børnehavens rammer, der i øvrigt er fyldt til randen med 35 børn pr. pædagog. Det at kunne gå ud i haven og lege med sine to hunde uden snor er noget, der virkelig giver hverdagen værdi. Det smukke ved Vestlolland er bl.a. stilheden. Stilheden som er skabt af naturens gang. Fra

forår til sommer og sommer til efterår går naturen sin gang og skaber den fred, vi indånder og optager.

Naturen går selvfølgelig sin gang over hele Danmark og verden og er større og prægtigere end på Vestlolland utallige andre steder i verden. Så hvad gør naturen speciel på Vestlolland? Intet. Det er ikke som andre steder en speciel klippe, et utroligt dyreliv eller et vidunderligt vandfald, der gør naturen fantastisk, men derimod alt det, der findes og ikke findes, nemlig helheden. En helhed som man skal lede længe efter i mere eksotiske dele af verden.

Måske ligner det sig selv år efter år, men det er denne simpelhed, der gør det så smukt. At markerne vokser i foråret, at kornet bliver større, tættere og tungere og blaffer i det orange skær fra aftensolen. Et skær du ser, så langt øjet rækker, da ingen bakker og bjerge skygger for solens sidste stråler.

Når vi unge går i byen i København, kommer det oftest ikke som en overraskelse for os at høre kommentaren: "Du ligner ellers ikke en, der kommer fra Lolland" eller "Er du så landmand, og spiser du sukkerroer til aftensmad?" blot fordi man fortæller, at man til dagligt bor i Nakskov.

Derefter udvider de deres kommentarer med: "Sådan fremstår lollikkere ellers ikke i På Røven i Nakskov!". De utallige fordomme om Nakskov og dets indbygge-

re hjælper ikke på en positiv fremtid for Lolland.

Hvis man sammenligner os med børn i en skolegård, vil Vestlolland nok være den lille spinkle dreng, som blev mobbet af alle de store tunge drenge. Både nationalt, men også internationalt. Den dreng, som aldrig har fået en værdig chance for at blive den populære person, pga. de andre børns fordomme.

Der er et stigende antal terrorhandlinger rundt omkring i verden, hvor Danmark også har været involveret. Nakskov er højst sandsynligt ikke den mest udsatte by i forhold til fremtidige angreb, så vi behøver ikke at gå i konstant frygt for at tage metroen dagligt, hvor et muligt terrorangreb eventuelt kunne finde sted. Kunne vi vende udviklingen her, fordomme til trods, kunne udviklingen måske vendes i Danmark og i endnu større fællesskaber.

Om 20 år hvor Femern bælt-forbindelsen er opført, vil tilstrømningen af arbejdspladser eksplodere både i Nakskov og i Nordtyskland. Dette vil derfor medføre mere omtale og positive forventninger til det tidligere udkantsområde af Danmark, som måske ville kunne blive Europas smørhul. Vestlolland vil blive hjem for både unge og ældre, men især for virksomheder som ser potentiale i de billigere grunde og hurtigere transporttider til eksportvarer, end Københavnsområdet.

Tilstrømning til området vil også skabe muligheder for åbning af uddannelsescentre for unge, som dermed vil have muligheden for at tage videregående uddannelser på Lolland. Unge, der i dag er nødt til at flytte til storbyer for at kunne tage deres uddannelse, kan nyde naturens lyde i stedet for den menneskeskabte larm. Vi er så heldige at opleve det hver eneste dag, opleve naturen som den oprindelig har været, at kunne stå midt på en mark og høre intet andet end vinden, og intet andet end marker, vand og skov at se. Se, så langt øjet rækker. Vi har også friheden til at gøre, hvad vi vil, forstøt på den måde, at man eksempelvis om aftenen kan kigge op på himlen og se det "uendelige" univers, det kan man ikke i København, hvor gadelamper, støj og andre ting forstyrrer sådanne øjeblikke.

Om blot nogle få år vil afstandene virke mindre, grun-

det elektronikkens udvikling. Virksomhedsejere, som allerede har etableret deres livsværk på Sjælland eller Jylland, og som ikke lige har mulighed for at flytte hele virksomheden i løbet af den nærmeste fremtid, har stadig muligheden for bosættelse på det skønne Lolland, selvom virksomhedens postnummer hedder 0999. Derfor kan flere og flere arbejde hjemmefra uden at skulle pendle 180 km - hver vej - hver eneste dag, men kan nøjes med et par enkelte dage om ugen.

Regeringens nuværende planer om besparelse på bl.a. gymnasiale uddannelser vil medføre en hård kamp for små gymnasier, som virkelig vil kunne mærke besparelserne på tæt hold om nogle år, i modsætning til de store gymnasier i hovedstaden. Vi skal derfor have trukket regeringens opmærksomhed hen på mindre gymnasier, som har brug for pengene for at kunne køre rundt. De ser ikke potentialet i Lolland, i og med at de endda nedlægger sygehuse, blot for at opnå besparelser. Men hvad er besparelser værd, hvis ikke vi har sikkerhed?

Regeringen er nødt til at åbne øjnene op for det fremtidige Lolland, hvis vi skal have en fremtid med positiv udvikling. Vores opgave på Lolland er at modbevise fordommene og gøre det til et fantastisk sted for alle at være. I fremtiden skal det ikke længere hedde "På Røven i Nakskov", men "Nakskovs Fantastiske Opblomstring". Vi stræber derfor mod at vise resten af Danmark den fantastiske natur og det dyreliv, der findes på Lolland. Det gælder derfor nu om at nyde freden hernede, imens den er her, inden alle tilflytterne kommer.

Øverst til venstre: Vue fra Hestehovedet; midterst: Theisens Gaard bag Turistbureauet, øverst til højre: høst på Langøvej. Fotos: Søren Rosenberg Jensen